

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Ludmily Valentové a soudců JUDr. Lenky Matyášové, JUDr. Jakuba Camrdy, JUDr. Jaroslava Vlašína a JUDr. Brigity Chrástilové v právní věci žalobce: **K. A.**, zast. advokátem Mgr. Jaroslavem Trunečkem, se sídlem AK v Dobříši, Pleskotova 1698, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, Praha 7, Nad Štolou 3, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Praze ze dne 8. 4. 2008, č. j. 48 Az 28/2008 – 25,

t a k t o :

Usnesení Krajského soudu v Praze ze dne 8. 4. 2008, č. j. 48 Az 28/2008 – 25 **se zrušuje** a věc **se vrací** tomuto soudu k dalšímu řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce (dále „stěžovatel“) podal u Krajského soudu v Praze (dále „krajský soud“) dne 14. 2. 2008 žalobu proti rozhodnutí žalovaného ze dne 30. 1. 2008 ve věci mezinárodní ochrany; v ní současně uvedl, že s ohledem na nedostatečnou znalost českého jazyka i právních předpisů žádá o ustanovení právního zástupce, aby mohl náležitě žalobu doplnit. Jeho žádosti krajský soud vyhověl usnesením ze dne 26. 3. 2008, toto bylo zástupci stěžovatele doručeno dne 10. 4. 2008. Dne 8. 4. 2008 vydal krajský soud usnesení, kterým žalobu odmítl s odůvodněním, že nebyla v zákonné lhůtě doplněna. Soudem ustanovený zástupce, jak bylo ze spisu zjištěno, učinil přitom bezodkladně po doručení usnesení o svém ustanovení úkony ve vztahu k stěžovateli, dostavil se k nahlédnutí do spisu, aby mohl žalobu náležitě doplnit, což také písemností ze dne 17. 4. 2008 učinil.

Stěžovatel v kasační stížnosti uplatňuje důvod dle ust. § 103 odst. 1 písm. e) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále „s. ř. s.“), přitom namítá, že postup krajského soudu, který vydal napadené usnesení ještě před doručením usnesení o ustanovení zástupce je v rozporu se zásadami soudního řízení.

Nejvyšší správní soud shledal kasační stížnost důvodnou.

Soudy, stejně jako i další orgány veřejné moci, jsou povinny přispívat interpretací a aplikací práva k právní jistotě osob, a tím k naplnění jejich legitimního očekávání. Této své povinnosti však krajský soud v projednávané věci nedostál.

Ustanovil-li krajský soud stěžovateli k jeho žádosti, která byla součástí podané žaloby zástupce, dospěl zjevně k závěru, že je tomu tak třeba k účinné ochraně jeho práv v řízení. Za této situace vzniklo stěžovateli legitimní očekávání na to, že jeho věc bude projednána, resp. mu bude poskytnuta právní pomoc k účinné ochraně jeho práv. Je proto nepřipustné, aby krajský soud bez dalšího odmítl žalobu z důvodu neodstranění vad, neposkytl-li ustanovenému zástupci reálnou možnost tak učinit. Usnesení o ustanovení zástupce bylo tomuto doručeno 10. 4. 2008, tedy až dva dny poté, kdy krajský soud již rozhodl a žalobu dne 8. 4. 2008 odmítl.

Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že krajský soud zatížil řízení vadami, neposkytl-li ustanovenému zástupci stěžovatele reálnou možnost žalobu náležitě doplnit; tyto vady přitom měly za následek nezákonnost vydaného usnesení. Proto mu nezbylo než napadené usnesení krajského soudu zrušit a věc mu vrátit s tím, aby žalobu s přihlédnutím k jejímu doplnění projednal věcně.

O nákladech řízení rozhodne krajský soud v novém rozhodnutí (§ 110 odst. 2 s. ř. s.).

P o u č e n í: Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 27. června 2008

JUDr. Ludmila Valentová
předsedkyně senátu